

VZW CANISHA: NIEUW OPLEIDINGSCENTRUM

EAGER TERUG NAAR MARNIC

Als u dit artikel leest is het oktober, terwijl ik het schrijf is het nog augustus. Een maand waarin ook in België eindelijk de zomer doorgebroken is met veel zonneschijn en veel minder regen. Maar het is ook een maand waar een aantal medewerkers, gastgezinnen en kandidaten op vakantie zijn. Ik schrijf mijn artikel op de dag dat ik zelf ook met vakantie ga, een week te vroeg. Bij Woef zullen ze daar wel heel blij mee zijn, meestal krijgen ze mijn artikel op het laatste moment. Wil dat zeggen dat het leven stil ligt bij Canisha? Natuurlijk niet. Het gaat er alleen iets rustiger aan toe. Alhoewel...

DE 'PUPPY PROOF' - RUIMTE

Deze keer wil ik het meteen over Eager hebben. Na zijn vakantie bij ons, is hij terug bij Marnic. Ik heb goed de tijd gehad om na te gaan wat Eager allemaal kan en vooral wil doen op een voor hem min of meer onbekende plaats. Ik moet zeggen, het gaat schitterend, bijna alle reeds geleerde bevelen wil hij ook spontaan op diverse onbekende plaatsen uitvoeren. *Generaliseren* noemen wij dat. Ons opleidingssysteem is zo dat de gastgezinnen thuis een 'puppy proof'-ruimte uitgekozen hebben. Een Dit is een zeer rustige ruimte, zonder afleiding voor de hond. Daar worden steeds nieuwe bevelen voor het eerst aangeleerd. Eens de hond de bevelen begrepen heeft, dan worden ze weer aangeleerd op gradueel steeds meer uitdagende en met afleiding doorspekte plaatsen. Het is immers de bedoeling dat de hond overal zijn toekomstig baasje kan bijstaan. Ondertussen heb ik ook weer contact gehad met Maarten. Het nieuws was deze keer iets minder leuk. Hij heeft besloten om voorlopig geen hulphond meer te nemen. Zijn levenssituatie is nogal veranderd, hij woont nu op een appartement dat meer aangepast is aan zijn noden dan vroeger. Weinig vrije ruimte in de directe omgeving om de hond uit te laten en bovendien is het plaspleintje dat Eliot gebruikte ook nog verwijderd. Hij vindt dat hij Eager niet met dezelfde zorgen kan omringen als hij met Eliot kon doen. Maarten denkt dan ook dat dit geen goede situatie is voor Eager. Ik vind dit een moedig besluit. Natuurlijk blijven we contact houden en

mocht de nood aan een hulphond binnen een paar jaar er weer zijn, dan zullen we hem zeker verder te helpen.

Voor Eager is dat echter geen probleem, we hebben meer dan genoeg aanvragen. Als hij in zijn afwerkingsstadium is, zullen we wel de geschikte match vinden voor hem.

NIET ALTJD EVEN VLOT

Niet alles loopt perfect met de puppies, Liebke is na een periode van iets meer dan een maand voor onbepaalde tijd terug bij één van onze trainers, Wendy. Onze jongedame had heel veel problemen met de 'benchtraining' en bouwde dermate stress op dat ze elke keer al haar behoeftes deed in de bench om er uit te kunnen. Dit ondanks het feit dat ze er niet geforceerd ingezet werd. Ze deed ook haar behoeftes veel liever in huis dan buiten. Op gebied van het aanleren van bevelen ging het wel uitstekend, heel vlug en met veel plezier. Maar op zo een moment moeten wij beslissen om de stress bij het pupje en het gastgezin weg te nemen. Verandering van omgeving en helemaal opnieuw beginnen is dan ook de beste oplossing, maar dan wel onder trainer-expertise.

DE 22^e HONDENWANDELING IN ZOUTLEEUW

Naar het publiek toe was onze belangrijkste activiteit deze maand de hondenwandeling, voor de 22ste keer georganiseerd door de toeristische dienst van Zoutleeuw, in het provinciaal domein 'Het Vinne'. Sonja is

daarvan al die jaren al de organisator. Elk jaar wordt er een goed doel gekozen en gaat één euro van het inschrijvingsgeld per hond naar dat goede doel. Dit jaar was het voor ons. Wij hadden op voorhand gevraagd om één van de wandelingen rolstoeltoegankelijk te maken. Een paar dagen vóór het evenement nodigde Sonja ons uit om de wandeling van 6 km die toegankelijk was uit te testen. De ontvangst was warm en hartelijk en het klikte meteen tussen ons en Sonja. In alle eerlijkheid moet ik zeggen dat we de wandeling gefietst hebben. Was het om tijd te winnen of ... Nu, de wandeling was heel mooi en perfect toegankelijk. Deze feedback kregen we achteraf ook van rolstoelers die het parcours afgelegd hebben. Vanaf dan hebben we boete gedaan en gebeden in alle toonaarden om toch maar goed weer te hebben voor een talrijke opkomst, zodat er veel euro'tjes naar ons mochten rollen. Van doseren ken ik blijkbaar niet veel, het was die dag meer dan 35 graden, nu net iets teveel van het goede. Maar met een opkomst van meer dan 300 honden zijn we zeer gelukkig. Natuurlijk mochten we een demo geven in het midden van het plein. Xena, onze demo-hond, was er klaar voor en we vormden een bijna onafscheidelijk duo met Lies en Galia. De demo liep behoorlijk goed ondanks de hitte. Bij één van de oefeningen had ik een beetje pech. Ik wou de 'va vers' ('ga naar') tonen. Xena heeft daarvoor de naam 'Diane' geleerd, niet toevallig mijn echtgenote. Toen ik vroeg aan het publiek wie Diane heette stak alleen mijn echtgenote haar

VOOR ASSISTENTIEHONDEN

arm op. Ik maar hopen op een fotomodel in het publiek dat ook Diane heette, niet dus. Maar Xena deed haar oefening uitstekend. Ik ga Xena toch een paar andere namen bij aanleren, voor het geval mijn echtgenote er niet bij kan zijn natuurlijk. Al met al een hete maar geslaagde dag, met dank aan Sonja en haar team. Elke maand weer bezorgen we jullie een paar uittreksels uit de dagboeken van Lili en Quitty, en Christel en Larka. Wie de hele maand van het dagboek wil lezen kan terecht op onze website.

LILI EN QUITTY

(zie www.canisha.be/honden_hoorhonden.html)

18 augustus: Mijn dochter Léni, haar vriend Wim en hun neefje Keanu komen op bezoek. Dat belooft voor Quitty weer heel wat drukte. Keanu heeft nog niet geleerd om op een gezonde manier met een hond om te gaan. Hij is nu drie jaar en het is tijd om hem een aantal dingen duidelijk te maken.

Ik wil vandaag een beetje tijd voor hem maken, want Keanu heeft zo al moeite om zich aan regels te houden, het zal dus extra oppassen worden. Ik probeer hem een aantal dingen duidelijk te maken:

- > Laat Quitty zelf naar je toe komen, niet andersom.
- > Laat haar eerst aan je handen ruiken, als ze dan niet weg loopt dan kan je haar rustig aaien.
- > Aai haar niet over haar kop, maar op de borst.
- > Laat haar met rust als we even niet in

de buurt zijn.

- > Quitty is geen speeltje.
- > Je mag haar niet knellen of strak omhelzen, dat vindt ze niet prettig.
- > Trek niet aan haar staart en laat neus en ogen met rust.
- > Laat haar met rust als ze van je weggaat.
- > Ga niet bij haar in de mand liggen.
- > Haar speeltje niet afnemen.
- > Haar niet aanstaren want dat kan ze ervaren als een bedreiging.
- > Geen trek- of duwspelletjes met haar spelen, want ze is veel sterker dan jij.
- > Niet schreeuwen of rennen want dan wordt je heel interessant voor haar en wil ze achter je aangaan.

Keanu aanvaardt de regels. Af en toe zitten ze naast elkaar en kijken samen naar de mensen die voorbij wandelen. Het wordt een hele fijne dag samen.

CHRISTEL EN LARKA

(zie www.canisha.be/helpens_gastgezinnen.html)

1 augustus: Er zijn zo van die dagen.....Vandaag naar Gent met Larka : het nuttige aan het aangename koppelen. Ik moet (weeral) eens naar de bibliotheek, onderwijl kan ik een paar gehoorzaamheidsoefeningen doen op plaatsen waar ze veel afgeleid wordt.

Ik voelde het al aankomen toen ik haar uit de auto liet in de parking, zo'n blik van "Wow, tof, wat gaan we doen? Wat gaan we doen? Spelen?" En inderdaad. Mijn anders zo

ALGEMENE INFORMATIE

VZW CANISHA
KORTEWAGENSTRAAT 60B
9230 WETTEREN
TEL: 053 83 18 63
INFO@CANISHA.BE
WWW.CANISHA.BE
REKENING: BE66 6528 2047 0643
BIC: HKBABE22

gehoorzaam hondje was vandaag Siberisch doof! "Assis", "Down", "Duw", "Roule" zijn commando's die ze anders goed uitvoert. Vandaag was het "euh... Wat zeg je? Sorry, ik was even afgeleid."

Overal kijken, wie wil spelen, van wie krijg ik aandacht. Op het plein aan het Zuid zitten veel duiven. Een ramp als je daar met een Labrador in de buurt komt. Haar jachtinstinct komt naar boven en ze wil ze allemaal ineens pakken.

Haar naam en commando's kent ze niet meer. In de winkel ben ik iets aan het zoeken met een "brave" Larka naast mij. Opeens hoor ik het vertrouwde geluid van een hond die op iets kauwt dat normaal niet in zijn bek thuis hoort. Ik kijk en ... ja hoor Larka heeft weer iets gevonden. Ik probeer het uit haar mond te halen maar ze wringt tegen want ze weet uit ervaring dat ze het dan kwijt is. Uiteindelijk krijg ik het uit haar mond: de plasticen prijsaanduiding die op de rayons staat, heeft ze eraf gehaald en is ze aan het opeten! Ik ben absoluut voorstander van positieve gedragstraining maar er zijn van die momenten dat een mens kan terug verlangen naar een hardere aanpak. Als je voor de derde keer iets zegt en ze blijft doof, dan zou het gemakkelijker zijn als je haar eens kon schudden om haar aandacht terug te krijgen. Wees gerust, ik doe dat niet. Mensen vragen me soms hoe het komt dat ik zoveel geduld heb : ik heb 2 kinderen opgevoed, ben leerkracht in beroepsklassen en ik heb 8 honden. Je moet wel geduld hebben want anders krijg je niks gedaan.

Dus een commando geven, tot 7 tellen, commando herhalen, tot 7 tellen, commando herhalen en "helpen".

Tekst en foto's: Gerrit Martens